

РЕШЕНИЕ

№ 22331

гр. София, 28.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 09.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **3401** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на С. И. Ч. и А. Б. Ч., подадена чрез адв.А., срещу решение по Протокол №10/17.12.2024г. на Комисията за по чл.10, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (Наредбата) към Столична община – район „П.” (Комисията). С оспорения акт на жалбоподателя С. И. Ч. и цялото му 6-членно домакинство е отказано включване в картотеката на нуждаещите се от жилище на Район „П.“, тъй като срещу тях има издадена Заповед №РПД23-РД48-3/27.01.2023г. на кмета на Район „П.“ за изземване на общински имот, която не е изпълнена. Жалбоподателите молят за отмяна на решението като незаконосъобразно – немотивирано; постановено при неизяснена фактическа обстановка - тъй като не е разгледана по същество жилищната нужда на домакинството и дали отговаря на условията по чл.5 от наредбата и в частност на посочената като правно основание за издаване на оспорената заповед - ал.2, т.7; както и че липсва каквато и да е връзка между домакинството на жалбоподателите и имота за който е издадена заповед за изземване. Иска се оспореното решение да бъде отменено, а преписката - върната на Комисията със задължителни указания за картотекиране на домакинството на жалбоподателите. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателите С. И. Ч. и А. Б. Ч., лично и с адв.А., поддържат жалбата.

Ответникът – Комисията за картотекиране на лица с жилищни нужди към Столична община – район „П.”, чрез процесуалния си представител юрисконсулт З., оспорва жалбата. Сочи, че актът на Комисията по чл.10 не представлява подлежащ на обжалване административен акт, а е част от процедурата по издаване на решението на кмета на Район „П.“ от 04.02.2025г., което като краен

акт в процедурата подлежи на обжалване. Твърди, че е налице пречка по чл.7, ал.2, т.8 от Наредбата за картотекиране на домакинството, а като е посочена т.7 в заповедта е допусната фактическа грешка. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателите адвокатски хонорар.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установени следните факти:

Със Заявление рег.№РПД24-ГР94-1307/17.09.2024г. жалбоподателят С. Ч. е поискал домакинството му – той, съпругата му А. Б. Ч., трите им деца – пълнолетна и непълнолетна дъщеря, и малолетните му син и внучка, да бъдат включени в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район „П.“. Съгласно представената към заявлението декларация и както уточняват жалбоподателите в съд.з., домакинството им живее повече от две години в жилище на бабата на С. Ч., находящо се в [населено място], ул.575.

Със Заповед №РПД23-РД48-3/27.01.2023г. на кмета на Район „П.“ е наредено да се изземат от С. чонев и домакинството му частите от незастроен поземлени имоти с идентификатори 68134.601.32 и 68134.601.33 по КККР, находящи се в [населено място], ул.“573“ №5 и №7, общинска собственост. В заповедта е посочено, че в общинските имоти са изградени без правно основание и без строителни книжа свързани постройки, които се обитават от семейството на С. И. Ч.. Със заповедта е определена и дата за принудителното ѝ изпълнение – 05.04.2023г., в случай че тя не бъде изпълнена доброволно.

Видно от представените по делото удостоверения за промени на постоянен и настоящ адрес, домакинството на жалбоподателите е с адрес: [населено място], ул.575-та №6 поне от 2005г.

Съгласно съставената на 15.10.2024г. по административната преписка Анкетна карта относно жилищното състояние на С. Ч., домакинството му живее в жилище на Т. В., находящо се в [населено място], ул.575-та №6.

С оспореното решение Комисията е отказала да включи 6-членното домакинството на С. И. Ч. в картотеката на нуждаещите се от жилище на Район „П.“, тъй като срещу тях има издадена Заповед №РПД23-РД48-3/27.01.2023г. на кмета на Район „П.“ за изземване на общински имот, която не е изпълнена; т.е. приела е че е налице пречка по чл.7, ал.2, т.8 от Наредбата за картотекиране на домакинство.

Решението е съобщено на жалбоподателите на 15.01.2025г. и на 16.01.2025г. е оспорено пред кмета на Район „П.“, който с решение №РПД24-ГР94-1307-/7/ от 04.02.2025г. е отхвърлил жалбата. Решението на кмета е съобщено на жалбоподателите на 07.03.2025г., като жалбата срещу потвърденото с него решение на Комисията е подадена в АССГ на 21.03.2025г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на оспорване. Решението на комисията представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, тъй като с него непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателите. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от Наредбата, кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията по ал. 1 разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, комплектовани съгласно чл.6, взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. Решението на комисията се оформя в протокол (по образец, съгласно Приложение № 3), в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите по реда на Гражданския процесуален кодекс и подлежи на

обжалване в четиринадесетдневен срок пред кмета на района – чл.10, ал.4. Кметът на района се произнася в четиринадесетдневен срок с мотивирано решение, с което се изчерпва възможността за обжалване по административен ред. Съгласно общата клауза на чл.120 ал.2 от Конституцията на Република България за обжалваемост на всички административни актове решението на Комисията подлежи на обжалване по съдебен ред, независимо, че това не е указано в разпоредбата на Наредбата. Съгласно чл.145, ал.2, т.1, на оспорване подлежи първоначалният индивидуален административен акт, включително отказът да се издаде такъв акт, т.е. решението на Комисията, а не това на кмета, с което е потвърдено. Административният акт може да се оспори пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред – чл.148 от АПК. Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.3 във вр. с ал.1 АПК. По изложените съображения съдът приема жалбата за допустима. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съгласно чл.10 от Наредбата, в предвидената форма. Мотивиран е с издадена Заповед №РПД23-РД48-3/27.01.2023г. на кмета на Район „П.“ за изземване на общински имот, която не е изпълнена.

Съгласно чл.5, ал.2, т.8 от Наредбата, за да бъдат картотекирани, срещу лицата и членовете на техните семейства (домакинства) не следва да е изпълнена процедура по чл. 65 от ЗОС за изземване на общинско жилище, освен ако са изтекли повече от 2 години от освобождаването му. Т.е. пречка за картотекиране е само процедура за изземване на общинско жилище, но не и на друг вид имоти. В случая, със заповедта на която се позовава ответникът, се изземват части от незастроени поземлени имоти, но не и построените, вероятно незаконно, върху тях свързани постройки, за която общината не твърди да представляват общинско жилище.

Предвид горното съдът намира, че оспореният административен акт е материално незаконосъобразен, поради което същият следва да бъде отменен, а преписката да се върне за ново произнасяне от ответника при спазване на дадените по-горе указания по тълкуване на материалния закон.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателите ще следва да се присъдят направените от тях по делото разноски за държавна такса – 20лв. и за адвокатско възнаграждение – 1000лв., което съдът не намира за прекомерно, доколкото е платено за двама жалбоподатели.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по Протокол №10/17.12.2024г. на Комисията по чл.10, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община.

ВРЪЩА за ново произнасяне на Комисията по чл.10, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община преписката по заявление рег.№РПД24-ГР94-1307/17.09.2024г. от С. И. Ч., при спазване на задължителните указания по тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. И. Ч., ЕГН-[ЕГН], и А. Б. Ч., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 1020 /хиляда и двадесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: